

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Зазимкіна Ігоря В'ячеславовича щодо офіційного тлумачення положень статті 1187 Цивільного кодексу України

м. К и ї в
3 квітня 2014 року
№ 46-у/2014

Справа № 2-13/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича – доповідача,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Зазимкіна Ігоря В'ячеславовича щодо офіційного тлумачення положень статті 1187 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс).

Заслухавши суддю-доповідача Шишкіна В. І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Зазимкін І. В., керуючись договором про надання правової допомоги громадянці Отставній Наталії Володимирівні від 3 січня 2013 року, надіслав до Конституційного Суду України підписане ним конституційне звернення щодо офіційного тлумачення положень статті 1187 Кодексу стосовно відшкодування шкоди, завданої джерелом підвищеної небезпеки, в аспекті питань:

– чи повинен власник джерела підвищеної небезпеки (транспортного засобу) відшкодувати шкоду, завдану особою, яка керувала джерелом підвищеної небезпеки (транспортним засобом) власника на підставі наданої ним довіреності;

– чи має право потерпілий звернутися з позовом за власним вибором до власника джерела підвищеної небезпеки (транспортного засобу) або до особи, яка керувала джерелом підвищеної небезпеки (транспортним засобом) на підставі довіреності.

Необхідність в офіційному тлумаченні зазначених положень, на думку автора клопотання, зумовлена їх неоднаковим застосуванням судами загальної юрисдикції, наслідками якого є суперечлива практика щодо визначення осіб, на яких покладається обов'язок відшкодування завданої дорожньо-транспортною пригодою шкоди, і реальна загроза обмеження гарантованих Конституцією України, Кодексом прав громадян на відшкодування шкоди.

До конституційного звернення додано копії рішень Артемівського районного суду міста Луганська від 18 жовтня 2012 року і апеляційного суду Луганської області від 1 серпня 2013 року лише в одній справі.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України процесуальної ухвали від 17 січня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у

цій справі на підставі пункту 1 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ суб'єктами права на конституційне звернення є громадяни України, іноземці, особи без громадянства та юридичні особи (стаття 43), які вважають, що неоднозначне застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади може призвести або призвело до порушення їх конституційних прав і свобод (стаття 94).

Конституційний Суд України зазначив в Ухвалі від 31 травня 2011 року № 15-у/2011, що конституційне звернення має бути внесено особою, яка є суб'єктом відповідних конституційних прав і свобод та має підстави стверджувати про їх порушення або можливість порушення внаслідок неоднозначного застосування положень Конституції або законів України судами України, іншими органами державної влади, а тому прагне отримати офіційну інтерпретацію норм, які були застосовані при розв'язанні спірних правовідносин з метою забезпечення реалізації чи захисту своїх прав та свобод.

Аналіз копій судових рішень, які автор клопотання долучив до конституційного звернення, вказує на те, що жодне з рішень не приймалося щодо нього особисто, не стосувалося його інтересів, а отже, не могло призвести і не призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

За таких обставин Конституційний Суд України вважає, що у Зазимкіна І. В. відсутнє встановлене Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“ право на конституційне звернення щодо офіційного тлумачення положень статті 1187 Кодексу, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі відповідно до пункту 1 статті 45 цього закону.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Зазимкіна Ігоря В'ячеславовича щодо офіційного тлумачення положень статті 1187 Цивільного кодексу України на підставі пункту 1 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – відсутність встановленого Конституцією України, цим законом права на конституційне звернення.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ